

ud paa Indførelsen af et Statspoliti paa et noget andet Grundlag end det, som findes i den foreløbige Lov, nemlig et under Justitsministeriet sorterende Statspoliti. Jeg maa bestemt benægte, at der i nogen af disse Samlinger er vist nogen Forsømmelse fra dette Tings Side. Hvad dernæst angik den fjerde Samling, maa vi huske paa, at det i den var naturligt for Udbalget at indtage en afventende Stilling, efter som Regeringen havde forelagt det af Landstinget i den foregaaende Samling ved 2den Behandling af Gendarmeriloven vedtagne Forslag som sit Forslag i det andet Ting. Da man saa der, efter i en længere Tid at have haft det, gik hen og forkastede det, var Samlingen vidt fremfreden og Landstinget stillet for den meget vanskelige Opgave at finde en anden Vej, ad hvilken det kunde føre denne vigtige Sag til Ende. At Tinget i indeværende Samling ikke har vist nogen Forsømmelse, er klart, efter som vi først nylig have faaet Lovforslaget forelagt. Saa er der tilbage forrige Samling. Med Hensyn til Landstingets Stilling i den saa vel som ved Bedømmelsen af Landstingets Færd i det hele maa man tage Hensyn til hele den politiske Situation, hvad jeg straks skal komme til. Jeg tror nok, at vi vilde have vist Landet en meget daarlig Tjeneste ved i Fjor i Huj og Hast at sende Lovforslaget saaledes, som det forelaa, ned i det andet Ting, det skal jeg straks komme til.

Den ærede 5te Landstingsmand for 7de Kredts (Madsen) rettede det Spørgsmaal — gaaende vist ikke til mig, men til hele Tinget — om det vilde have Loven fremmet eller ikke. Ja selvfølgelig vil Landstinget have Loven fremmet og saglig fremmet; det har det jo vist nok som for 3 Aar siden, men Banfælgigheden ligger jo i at finde Vejen, efter at den den Gang betraaede var bleven afbrudt. Men det, som det ærede Medlem vil have Bæthed om, er naturligvis, om vi ville fremme Sagen paa den Maade, som han vil have den fremmet, det er ved at sende den hurtigst mulig ned i det andet Ting, efter hans Mening til Forkastelse, efter 5te Landstingsmand for 1ste Kredts' (Det. Hansen) Mening muligvis til saglig Behandling. Jeg vil dertil sige, at hvis dette skete, særlig i dette Døgn, eller hvis det var sket i et af de nærmest foregaaende Aar, saa tror jeg, at selv om det ærede Medlem vilde have været glad derved, saa vilde Størstedelen af hans Meningsfæller baade i dette og det andet Ting have været misfornøjede. Jeg tror, at det vilde være faldet som en Bombe blandt hans Meningsfæller i det andet Ting, om de i forrige

Samling havde faaet Gendarmeriloven derved; og det samme vilde være Tilfældet i Aar. Jeg skal uden Banfælgighed paavise, at det virkelig forholder sig saa, at de to Ting ere enige om en modus vivendi, hvorefter Loven indtil videre bør forblive i dette Ting, ikke efter en udtrykkelig Aftale, men efter en stiltiende Overenskomst, saaledes som Forholdene nu have udviklet sig. Det siges fra det ærede Medlems Meningsfællers Side, at de to Ting meget godt kunne forhandle om alt muligt, kun ikke om to Ting, nemlig ikke om de provisoriske Finanslove og ikke om de øvrige provisoriske Love; alt øvrigt kan man meget godt forhandle om, det er kun de nævnte 2 Ting, der ligge de 2 Partier imellem. Om det sidste virkelig forholder sig saa, veed jeg ikke, jeg tror dog, der ligger os mere imellem, men jeg akcepterer den nævnte Udtalelse. Men hvad vilde da Følgen blive af, at de provisoriske Love kom ned i det andet Ting, naar man fra begge Sider er villig til at forhandle? Jeg prætenderer, at fra den Side, hvortil jeg hører, er der stor Villighed til at forhandle med de Herrer og til at søge at enes med dem paa alle mulige Punkter. Det veed jeg gælder de allerfleste af mine Meningsfæller. Jeg tror ogsaa, at det gælder om det store Flertal af de Herrer, der kan jo være enkelte Undtagelser. Men nu have de Herrer selv sagt: Vi kunne ikke forhandle om de provisoriske Finanslove, ligesom vi heller ikke kunne forhandle om de andre provisoriske Love. Hvad vilde nu Følgen blive, hvis en af disse Love blev forkastet, den provisoriske Finanslov efter at være indbragt i Folketinget, af Regeringen, eller de andre provisoriske Love, naar de af Landstinget bleve sendte derved, særlig Gendarmeriloven. Naturligvis maatte al Forhandling paa Tinge høre op. En Finanslov maa man have, og Gendarmerikorpset kan ikke ophøre at eksistere paa een Dag. Man kan ikke høre Gendarmeriloven uden at træffe Foranstaltning til at afvikle hele Institutionen. Hvorledes er herefter Forholdet? Vi have i 6 Aar haft en Politiforvaltning, til Dels paa Grundlag af en foreløbig Lov, og vi have i 6 Aar haft en Finansforvaltning paa Grundlag af 6 foreløbige Finanslove. Hvorledes er man kommen ud over den Banfælgighed, at en Thjellsugning af en af disse Love fra det Tings Side, der mener ikke at kunne forhandle om dem, vilde medføre en Afbrudelse af Forhandlingerne paa det øvrige Lovgivningsomraade? Ja, i det andet Ting har man med Hensyn til den finansielle Forvaltning fundet en modus vivendi, som bestaar